

[Finansministeren.]

imidlertid for rimeligt, at der sker en forhøjelse af tjenestemændenes særlige ydelser. Ved forhandlingerne med tjenestemandorganisationerne opnåedes enighed om, at forhøjelsen burde andrage 1 reguleringsstillægsportion.

Det er min hensigt at søge bevillingsmæssig hjemmel til afholdelsen af udgiften ved de omhandlede forhøjelser af de „særlige ydelser“ og af honorartillæggene. Udgiften ved den foreslåede forhøjelse af de „særlige ydelser“ anslås til ca. 750 000 kr. årlig og udgiften ved forhøjelsen af honorartillægget til ca. 250 000 kr. årlig.

Der er ingen grund til at lægge skjul på, at den enighed, der er opnået med tjenestemandorganisationerne, og som det har været besværligt at nå frem til, er opnået på et grundlag, der ligger i overkanten af det finansielt forsvarlige. I forhold til det overflaskede statsbudget, som jeg forelagde rigsdagen i forbindelse med skatteforhandlingerne, repræsenterer forslaget en merudgift på ca. 25 mill. kr., som der muligvis ikke vil være dækning for med de indtægter, der i øjeblikket kan forudses. I forhold til det samlede statsbudget er beløbet dog ikke så stort, at man på indeværende tidspunkt kan afgøre, om det vil være nødvendigt at skaffe yderligere indtægter. Man må afvente udviklingen og se, om den i løbet af sommeren skulle tegne sig gunstigere end beregnet. I modsat fald må denne merudgift indgå i en samlet vurdering af statens finansielle stilling til efteråret.

Hermed skal jeg tillade mig at anbefale lovforslaget til tingets velvillige og hurtige behandling.

Arbejds- og boligministeren (Kjærboel): Jeg skal herved tillade mig for det høje ting at fremsætte forslag til lov om decentraliseret forvaltning af bygge-, byplan- og boligforhold og om oprettelse af stillinger som amsarkitekter.

Lovforslaget bygger på en betænkning udkommet i 1949 fra forvaltningskommissionen af 1946. Eksemplarer af denne betænkning — forvaltningskommissionens 4. betænkning — er tilstillet rigsdagens medlemmer.

Lovforslaget indeholder 3 hovedpunkter: 1) Der skabes hjemmel for ministrene til at overdrage amtmændene forvaltningsmæssige opgaver vedrørende bygge-, byplan- og boligforhold — det drejer sig navnlig om byggestøttesager og bygningsdispensationer.

Endvidere skal amtmændene yde kommunerne vejledning angående tilvejebringelsen af vedtægter og andre generelle bestemmelser vedrørende disse forhold.

2) Der oprettes stillinger som amsarkitekter. Amsarkitekterne skal bistå amtmændene ved varetagelsen af bygge- og boligopgaverne.

3) Amsarkitekterne skal endvidere udføre de forretninger, som overdrages dem af ministrene vedrørende tilsyn med og vedligeholdelse og hovedstandsættelser af statens og folkekirkebygninger samt vedrørende statens opførelse af tjenesteboliger og administrationsbygninger. Amsarkitekterne skal i det hele være statens konsulenter i byggespørgsmål. Tilsvarende stilling skal amsarkitekterne indtage i forhold til amtskommunerne undtagen med hensyn til disses sygehuse.

Forslaget følger på alle væsentlige punkter forvaltningskommissionens forslag. Dog havde forvaltningskommissionen tænkt sig, at statens egne bygninger og byggeri skulle overgå til amsarkitekterne uden videre, men mange af ministerierne har protesteret imod dette — som det fremgår af bilagene til lovforslaget — under henvisning til, at de har arkitektordninger, som er velindarbejdede, og som de er fuldt tilfredse med. Lovforslaget stiller under hensyn hertil ministerierne frit med hensyn til, om de vil benytte amsarkitekterne eller bevare deres egne arkitektordninger.

Forvaltningskommissionen foreslår oprettet 8 amsarkitektembeder hver med 2 medhjælpere. Lovforslaget henskyder dette spørgsmål til særlig lov eller til normeringsloven.

Lovforslaget imødekommer de ønsker, der i de senere år ofte er fremført om en mere decentraliseret forvaltning, og lovforslaget vil måske vise sig at blive skelsættende i dansk administration.

Det hævdes ofte, at lokaladministrationen har et bedre kendskab til sagerne end centraladministrationen. Jeg tror, at i et lille land som Danmark, der let lader sig berejse, kan centraladministrationen få et ganske godt indblik i de lokale forhold.

Det hævdes også ofte, at lokaladministrationen bliver billigere, og det har man jo lov at håbe at den gør, så længe det modsatte ikke er dokumenteret. På forhånd har jeg mine tvivl om, at der spares ret meget.

Derimod er det et meget vigtigt moment i favør af lokaladministrationen, at den kan fungere hurtigere, fordi den betyder et led mindre i sagernes ekspedition.

Et betydningsfuldt moment er det også,